

บทคัดย่อ

T160816

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การเข้าสู่ตำแหน่งตุลาการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.2543

ชื่อผู้เขียน : นายจิติเชษฐ นุชนาฏ

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2547

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์พูนศักดิ์ วรรณพงษ์ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. มัลลิกา พิณจันทร

ศาล เป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติของกฎหมาย ในพระปรมาภิไธยแห่งองค์ พระมหากษัตริย์

การคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งตุลาการศาลยุติธรรมเป็นไปตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.2543 องค์กรของรัฐผู้มีอำนาจในการ พิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติและคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งตุลาการ คือ คณะกรรมการ ตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ก.ต. จึงเป็นผู้จัดทำภารกิจแทนรัฐ (Right to know) จึงต้อง ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐให้ทำหน้าที่ในการคัดเลือกบุคคล ให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ปราศจากข้อบกพร่อง และไม่สร้างขั้นตอนที่ยุ่งยากเกิน ความจำเป็น หรือใช้ดุลยพินิจตามอำเภอใจไปในทางที่ไม่ชอบธรรม (abuse of power) หรือ ขัดต่อกฎหมาย จะต้องดำเนินการเป็นไปตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องกำหนดไว้อย่าง เกร่งกรัด เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้สมัครทุกคนให้ได้รับความเสมอภาคและ เท่าเทียมกัน

ก.ต. สามารถใช้ดุลยพินิจในการพิจารณารับสมัครและคัดเลือกบุคคลได้อย่างเป็นอิสระ โดยไม่มีองค์กรหรือหน่วยงานใด สามารถเข้าไป ควบคุมและตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของ

ก.ต. ได้ ดังนั้น รัฐ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การใช้ดุลยพินิจของ ก.ต. เพื่อควบคุมการจัดทำภารกิจของรัฐ (Accountability) ให้เป็นไปด้วย ความโปร่งใส (Transparency) ทำหน้าที่ด้วยมโนธรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

ศาล หรือ ตุลาการ มีอำนาจตามกฎหมายในการใช้ดุลยพินิจพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ได้อย่างอิสระปราศจากการแทรกแซงจากอำนาจใดๆ ตามที่ได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 249 ของ รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบัน

การคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งตุลาการ กระทำโดยกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการ ตุลาการส่วนหนึ่ง และกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก ที่ไม่ใช่ข้าราชการ ตุลาการ อีกส่วนหนึ่ง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาในขณะที่ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลเข้าสู่ ตำแหน่งตุลาการ ไม่ใช่เป็นการทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาอรรถคดี และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ก็มีได้เป็นผู้พิพากษามีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีแต่อย่างใด ก.ต.จึงไม่มีอำนาจ ตามกฎหมายที่สามารถใช้ดุลยพินิจพิจารณารับสมัครและคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง ตุลาการ ได้อย่างอิสระ หากผู้สมัครมีความสามารถเพียงพอที่จะสอบคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่ง ตุลาการได้ ก.ต. จะต้องให้ผู้สมัครทุกคน สามารถสมัครเข้าสู่ตำแหน่งตุลาการได้อย่าง เท่าเทียมกัน โดยจะต้องไม่ใช่ดุลยพินิจโดยไม่เป็นธรรมตัดสิทธิผู้สมัครไม่ให้สมัครเข้าสู่ ตำแหน่งตุลาการ รัฐ ควรเปิดโอกาสให้องค์กรที่เป็นกลางเป็นผู้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ การใช้อำนาจดังกล่าวได้ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ และกระบวนการ ยุติธรรมของไทย ในอนาคต

ABSTRACT

TE160816

Thesis Title : Entry into the Posts of Judges at the Court of Justice in accordance with the Act of Judicial Civil Servants Procedure, The Court of Justice, B.E. 2543

Student's Name : Mr. Titichet Nutchanart

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2004

Advisory Committee :

1. Assoc. Prof. Bhoonsak Wanabongse Chairperson
2. Assoc. Prof. Dr. Mallika Pinijchan

In legal practice, the Court of Justice has the power to carry out the trial and adjudication of legal proceedings as prescribed in the provisions of the Constitution and the law in the name of His Majesty the King.

The selection of persons for the posts of judges at the Court of Justice is undertaken in accordance with Judicial Civil Servant Procedure Act, B.E. 2543. The government agency responsible for the consideration and examination of the qualifications and the subsequent selection of persons eligible for the posts of judges is the Committee on Judges at the Court of Justice who has the right to represent the State on this matter. The Committee therefore has to carry out its function as assigned by the State to select individuals on the basis of fairness and justice without shortcomings or unnecessarily complications. It shall not abuse its power nor use it contrary to the law in the process of consideration, in strict

conformity with the format and criteria already stipulated in order to provide fair treatment to all candidates on an equal and unbiased basis.

The Committee is able to freely exercise discretion in accepting the application and conducting the selection of persons without intervention. No government agencies or any other organizations can impose control or supervision on its discretion. Thus, the State should allow concerned persons to take part in examining the discretion of the Committee for the sake of accountability and transparency in the spirit to acquire maximum benefit to the people.

The court or the judges are entitled by law to exercise discretion in the trial and adjudication of legal proceedings freely without intervention from any powers as prescribed in Section 249 of the current Constitution of the Kingdom of Thailand.

The selection of persons holding the position of judges is undertaken by two groups of persons: committee members comprising judicial civil servants, and members who are not judicial civil servants but experts from the outside. The work undertaken by the judges in the selection of persons attaining entry into the post of judges is not considered the work on trial and adjudication of legal proceedings. The experts are not judges entitled to conduct trial and adjudication of legal proceedings. Therefore the Committee is not entitled by law to exercise discretion regarding the acceptance of the application and the selection of the candidates for the posts of judges.

TE160816

If the applicants possess ample ability to sit in the entrance examination for the posts of judges, the Committee must permit all applicants to have equal opportunity to gain entry into the posts. The Committee must not use unfair discretion to eliminate the chances of candidates for the posts. The State should allow a neutral organization to serve as the examiner on the use of that power. This will give rise to benefits to the country and the Thai process of justice in the future.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมดูแลธุรกิจร้านการให้บริการอินเทอร์เน็ต

ชื่อผู้เขียน : นายเพชร ขวัญใจสกุล

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2547

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย กษิติประดิษฐ์ ประธานกรรมการ
2. อาจารย์รุจิระ บุนนาค

ปัจจุบันธุรกิจร้านการให้บริการอินเทอร์เน็ตมีอยู่จำนวนมาก และมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนี้อยู่จำนวนมากเช่นกัน จากการศึกษาพบว่ากฎหมายดังกล่าวไม่สามารถใช้บังคับได้ครอบคลุมอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีปัญหาดังนี้

1. การขออนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่สามารถนำพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 บังคับใช้ได้ เพราะไม่ใช่เป็นธุรกิจตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้ หากนำพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดิโอเทรทัศน์ พ.ศ. 2530 มาใช้บังคับต้องมีการออกกฎกระทรวงระบุเกมออนไลน์เป็น “วัสดุอย่างอื่นใด” ตามมาตรา 4 แต่สามารถบังคับได้เฉพาะร้านให้บริการอินเทอร์เน็ตและเกมเท่านั้น ส่วนพระราชบัญญัติพาณิชย์ พ.ศ. 2509 มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อประโยชน์ในการจัดทำสถิติของผู้ประกอบพาณิชย์เท่านั้น จึงไม่น่าจะนำมาบังคับใช้เพื่อควบคุมธุรกิจนี้
2. การกระทำอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ... ไม่ได้บัญญัติความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจกรณีที่มีการกระทำผิดภายในร้าน จึงไม่สามารถบังคับได้ ส่วนผู้ใช้บริการมีบัญญัติความผิดไว้ชัดเจนสามารถบังคับใช้ได้ แต่มีปัญหาในเรื่องการติดตามหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ
3. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ไม่ได้บัญญัติความผิดผู้ประกอบธุรกิจ